

РОЛЬ НАВЧАННЯ МЕДІАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ ТЕКСТІВ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ТЕХНОЛОГІВ

Г.А. Бойко

викладач кафедри іноземних мов

професійного спрямування

Національного університету

харчових технологій

У зв'язку з поглибленням міжнародних контактів, обміну досвідом і новими відкриттями в науці, техніці і технології зростає роль прямого спілкування представників вітчизняних підприємств з зарубіжними

партнерами, зокрема в галузі харчових технологій. З'явилась можливість отримання фахової інформації з мережі Інтернет не лише рідною, але й іноземними мовами. Стає актуальним володіння іноземними мовами інженерами-технологами для спілкування з зарубіжними колегами на професійні теми та розуміння науково-технічної документації та літератури з метою ознайомлення з новими тенденціями своєї галузі. Згідно з Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти, знання мови передбачає не лише сприйняття і відтворення, а й медіацію, тому навчання медіації є необхідним у фаховому навчанні майбутніх інженерів та інженерів-технологів.

Слово медіація означає посередництво. В лінгвістичній науці – будь-яка діяльність, пов'язана з письмовим або усним перекладом [4, с. 3]. Медіація є відтворенням змісту оригіналу. Але якщо переклад потребує збереження об'єму тексту, збереженням єдності змісту і форми, відображення його лексико-граматичних елементів відповідно до теорії перекладу, роль медіації полягає в передачі основного змісту, в ній допускається розширення або звуження змісту висловлювання з обов'язковим збереженням культурних та соціальних особливостей країни, мова якої вивчається [7, с.60]. На думку А.Кнапп Поттхофф і К.Кнапп, медіатор може, наприклад, лише передати смисл повідомлення і того, що мовець мав на увазі [5]. Як правило, медіація розглядається як посередництво між представниками різних народів і культур, зокрема С.Н. Щур вважає, що це - особлива техніка здійснення міжкультурної комунікації, переклад, прагматично адаптований до соціальних потреб з метою налагодження взаєморозуміння між представниками різних культур в актах спілкування в різних сферах; переклад, який припускає маніпуляцію смислом повідомлення для розуміння його реципієнтом і форми поза прийнятими межами [4, с. 4]. С.Віаджіо розглядає медіацію як переклад, пристосований до соціальних потреб і допускає внесення необхідних змін до тексту оригіналу [8]. Ф.Поххакер бачить роль медіатора в попередженні виникнення непорозумінь і передачу смислу в конкретному соціальному контексті [6]. Вищевказані

дослідники розглядають медіатора переважно як усного перекладача і посередника між представниками різних культур, хоча С.Віаджіо розглядає і письмову медіацію, а в довіднику Азімова медіація визначається як процес спілкування між людьми, які не можуть спілкуватись напряду, крім того це може бути усним і письмовим перекладом, узагальнення інформації, запис інформації з метою передачі її іншим [1, с.133].

Переклад або медіація технічних і технологічних фахових текстів потребує глибоких знань певної галузі. При навчанні технічного перекладу або медіації головна проблема полягає в тому, чого треба навчати студентів в першу чергу – теорії перекладу з подальшим нарощуванням технічних знань та іноземної спеціальної лексики чи знання техніки і технології, а потім – іноземну мову [3]. Тому роль технологів та інженерів-технологів, які володіють іноземною мовою і, зокрема, мають навички медіації професійних текстів, є дуже значною і потреба в таких спеціалістах в суспільстві буде лише зростати.

Література:

1. Азімов Э. Г., Щукин А. Н. Новый словарь методических терминов и понятий (теория и практика обучения языкам). – М.: Издательство ИКАР, 2009. – 448 с.
2. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Науковий редактор українського видання доктор пед. наук, проф. С. Ю. Ніколаєва. – К. : Ленвіт, 2003. – 273 с.
3. Сімкова І.О. Сучасні підходи до підготовки майбутніх перекладачів до англomовного науково-технічного перекладу / І.О. Сімкова // Наукові записки. Серія «Філологічна». – Острога: Видавництво Національного університету «Острозька академія». – Вип. 30. – 2012. – С. 285-288.
4. Щур С. М. До питання навчання медіації майбутніх філологів / С. М. Щур. – Іноземні мови: наук.-метод. журн./ Київ. нац. лінгв. ун-т.– К.:Ленвіт, 2010 р.С.3– 7.

5. Knapp-Potthoff A., Knapp K. Interweaving Two Discourses –The Difficult Task of the Non-professional Interpreter // House J. and Blum-Kulka S. (Eds.) Interlingual and Intercultural Communication. – Tübingen: Gunter Narr, 1986. – P.151-168.
6. Pöchhacker F. Interpreting as Mediation // Valero-Garcés C. and Martin A. (Eds.) Crossing Borders in Community Interpreting: definitions and dilemmas. – Amsterdam/ Philadelphia. John Benjamins Publishing House, 2008. – P.9-27.
7. Taft R. The Role and Personality of the Mediator // Bochner S.(Ed.) The Mediating Person: Bridges between Cultures. –Cambridge: Schenkman,1981. – P.53 – 88.
8. Viaggio S. A. General Theory of Interlingual Mediation / S.A. Viaggio - Berlin : Frank and Timme, 2006. - 407 p.